

[Socialministeren]

ikke kommer til at sinke færdiggørelsen af arbejdsudvalgets opgave.

Det vil sige, at de spørgsmål, der er rejst her, inklusive dem, der endnu ikke var inde i arbejdsudvalget, vil blive behandlet af arbejdsudvalget med henblik på afgivelse af en betænkning, der kommer i løbet af forsommeren. Jeg må sige ganske ærligt, at hvis vi fortsat gerne vil trække på et fornuftigt arbejdsudvalg, så mener jeg vi skal afvente denne betænkning og så løse det problem – enten i overensstemmelse med arbejdsudvalget eller på den måde, som folketingets flertal derefter ønsker det løst, med kendskab til det grundige arbejde, der til den tid foreligger.

Rehn (FP):

I anledning af socialministerens bemærkninger om, at vi skulle udskyde denne sag til forsommeren, vil jeg sige, at denne sag har jo ligget i så mange år, at jeg nu synes, tiden er moden. Problematikken i denne sag er jo ikke større, end at vi kan overskue, hvad det drejer sig om.

Jeg forstod på fru Grethe Philip, at hun mente, at såvel dr. Wamberg i sin tid som jeg i dag så ret så enøjet på sagen, idet vi kun har beskæftiget os med retsbeskyttelsesforholdet forældre/børn på den ene side og socialforvaltningsmyndigheder på den anden side, men ikke har set på barnets tarv. Dette vil jeg gerne afvise. Vi har ikke vendt os imod, at børn bliver tvangsfjernet, når betingelserne foreligger efter de kriterier, som er opregnet i § 1. Men vi kan med rimelighed forlange, at der for den svage part i sagen bliver rekursadgang til domstolene. Jeg begriber i den forbindelse ikke, at man fra andre sider i salen vender sig imod dette. Jeg fortolker det derhen, at det vil være ubekvemt for forvaltningerne at få prøvet deres egentlige motiver for tvangsfjernelse af et barn. Ellers kan jeg ikke se nogen rimelig fornuft heri.

Socialministeren (Erling Jensen):

Hvis ingen andre vil, så vil jeg gerne påtale udtrykket, at man lader være med at anvende domstole, fordi noget er ubekvemt for forvaltningen. Jeg er ked af, at ingen andre ville påtale det, men jeg vil. Jeg finder, det er aldeles rystende forkert at komme med en

sådan påstand på et så løst grundlag, og uden at forvaltningen kan tage til genmæle.

Når fremskridtspartiets repræsentant siger, at vi kunne have løst dette spørgsmål for længe siden, så må det være, fordi fremskridtspartiets repræsentant mener, at vi tidligere kunne have anvendt de løsninger, fremskridtspartiet har fremlagt. Det kan vi af saglige grunde ikke.

Rehn (FP):

Jeg må vende mig imod den irettesættelse fra socialministerens side. Den er aldeles ubegrundet. Som øverste forvaltningschef har socialministeren netop brugt sine rettigheder til at fremkomme med sine kommentarer, set fra forvaltningens side. Derfor må jeg afvise de bemærkninger, der kom her imod mit indlæg.

Socialministeren (Erling Jensen):

Det kan jeg ikke have det mindste imod, når bare de fremgår af folketingstidende, og det tror jeg de gør.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil efter dette lille intermezzo vende tilbage til sagen, idet jeg takker socialministeren, fordi han har så stor forståelse for, at jeg ikke står skråsikkert fast på, at det bliver lige den model, bare vi får en forbedring af de nuværende forhold. Jeg vil i øvrigt takke ministeren for, at de her rejste spørgsmål går videre til det nedsatte udvalg, og at der kommer betænkning til september. Især det sidste, for jeg tror nok, mange folketingsmedlemmer er lidt betænkelige med hensyn til udvalg. Jeg har også kigget lidt på sindssyge-loven, og dér har vistnok siddet nogle i 25 år; det er jo lang tid, og den lov har vist ikke mere end 10 paragraffer. Men jeg takker for, at dette er et hurtigtarbejdende udvalg.

Det vil i øvrigt ikke afholde mig fra i udvalget at stille de spørgsmål, som jeg finder er relevante, så vi kan få afklaret de forskellige forhold, bl. a. med hensyn til sagsmængde, procedure, hvilke kommuner der har bisidder eller advokatbistand på osv. Det vil jeg bruge, når nu den betænkning udkommer, til at gennemgå den og sammenstille og så tage stilling til de lovforslag, der forhåbentlig bliver et resultat af den betænkning.